

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η' 26-39)

23 Οκτωβρίου 2016

Εορτή Αγίου Αποστόλου και πρώτου Επισκόπου Ιεροσολύμων Ιακώβου του Αδελφοθέου.

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα γίνεται λόγος για τα δαιμόνια και τον πολλά χρόνια δαιμονισμένο, που ζούσε στα μνήματα, γυμνός και σαν άγριο θηρίο. Ο βασανισμένος αυτός άνθρωπος, μόλις συνάντησε το Χριστό σπάραξε και τα δαιμόνια φώναξαν, παρακαλώντας Τον να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, για να μην οδηγηθούν στην άβυσσο.

Το γεγονός αυτό δείχνει ότι ο Χριστός μας απαλλάσσει από τη δύναμη του πονηρού και μας χαρίζει την πραγματική ελευθερία. Όταν το Άγιο Πνεύμα πλησιάζει τον άνθρωπο, ο άνθρωπος δεν χάνει τον εαυτό του, την προσωπικότητα του. Το αντίθετο μάλιστα: **μεταβάλλεται από άτομο σε ξεχωριστό πρόσωπο**. Δεν χάνει τη λογική του, κάτι που συμβαίνει όταν ο άνθρωπος κλίνει επικίνδυνα προς την αμαρτία και τελικά δαιμονίζεται. **Ο Χριστός ζωοποιεί τον άνθρωπο και τον βοηθά στη δύσκολη πορεία του.**

Απόδειξη μιας αληθινά χριστιανικής ζωής είναι και ο σημερινός άγιος που εορτάζουμε, επίσκοπος Ιεροσολύμων Ιάκωβος. Πολλά είναι τα πρωτεία που κατέχει ο πρώτος των Αποστόλων Ιάκωβος ο Αδελφόθεος. Πρώτος στην προσευχή, πρώτος Αδελφός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού (δηλαδή γιος του μνήστορα Ιωσήφ), πρώτος επίσκοπος Ιεροσολύμων.

Θέσπισε την πρώτη Θεία Λειτουργία και είναι ο πρώτος Απόστολος που μαρτύρησε για τον Κύριο. Ήταν πολύ σεβαστός από τους άλλους Αποστόλους και τον είχαν πρώτον στις συμβουλές και πρόεδρο της Αποστολικής Συνόδου. Πρώτος δίδαξε στους Γραμματείς και τους Φαρισαίους την αλήθεια, που είναι ο Χριστός. Αλλά και πρώτος στην ταπείνωση. Τις επιστολές του τις υπόγραφε ως: « **Ιάκωβος Θεού και Κυρίου Ιησού Χριστού δούλος.**»

Κανέννας άλλος δεν αξιώθηκε να ονομαστεί « αδελφός του Χριστού.» Ήταν υιός του μνήστορος Ιωσήφ από την πρώτη του γυναίκα και εθεωρείτο αδελφός του Ιησού Χριστού.

Ήταν καθόλα δίκαιος και καλείτο από όλους « ο δίκαιος». Ο οφθαλμός του έβλεπε πάντα δίκαια. Η ακοή του ήταν ανοικτή σε σωτήρια αναγνώσματα, το στόμα του έλεγε πάντα το σωστό και το νόμιμο. Ποτέ του δεν έφαγε έμψυχο πράγμα, δηλαδή κρέας και ψάρι, ούτε ήπια κρασί. Τα χέρια του πάντα ήταν έτοιμα για ελεημοσύνη. Η τροφή του ήταν ψωμί, που συνοδευόταν από δάκρυα. Το ένδυμα του ήταν ένας τρίχινος μανδύας.

Έγραψε ότι : **«η πίστη που δεν συνοδεύεται από έργα είναι νεκρή.»** Πρώτος αυτός το εφάρμοσε. Δίδαξε πρώτος να χαλιναγωγούμε την γλώσσα μας και να μην λέμε ψέματα. Να αποφεύγουμε την καταλαλιά, την κατάκριση και οπωσδήποτε την επιορκία.

Οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, ως πονηροί, έβλεπαν τους Ιουδαίους να πιστεύουν στο Χριστό και έλεγαν στον «Δίκαιον» Ιάκωβο να διδάξει το λαό να μην πιστεύει στο Χριστό, αλλά να θεωρούν το Χριστό πλάνο. Την ημέρα, λοιπόν, της εορτής του Πάσχα, όπου συγκεντρώθηκαν οι Εβραίοι για την εορτή, ανέβασαν τον Ιάκωβο, για να πει την αλήθεια όπως αυτοί ήθελαν.

Ρώτησαν, λοιπόν, οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι ποια είναι η γνώμη του για τον Εσταυρωμένο Χριστό. Ο δε δίκαιος είπε ότι : **« Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός κάθεται στα δεξιά του Πατρός και θα έλθει πάλι στη γη, για να κρίνει όλο τον κόσμο.»**

Λύσσαξαν οι Γραμματείς και Φαρισαίοι και φώναξαν: «ως και ο δίκαιος επλανήθη» και ως άγρια θηρία τον γκρέμισαν από τον ναό και τον λιθοβόλησαν. Αυτός παρέμεινε ατάραχος και γονατιστός έλεγε στον Κύριο να τους συγχωρήσει, διότι δεν ήξεραν τι έκαναν. Ένας Ιερέας από τους γιούς του Ρηχάβ τους φώναξε να σταματήσουν, διότι ο Δίκαιος προσεύχεται για αυτούς. Τότε κάποιος από αυτούς άρπαξε ένα ξύλο και κύπησε βάνουσα τον Δίκαιο στο κεφάλι και έτσι παρέδωσε την αγία ψυχή του στο Ζωοδότη Κύριο.

Οι Χριστιανοί τον έθαψαν πλησίον του ναού. Ο Ιώσηπος καταγράφει πόσα πολλά κακά έπαθαν οι Εβραίοι ,οι φονείς του Ιακώβου.

Πραγματικός αδελφός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ανεδείχθη και με την βιωτή, αλλά και το μαρτύριο, ο έξαρχος των Αποστόλων Ιάκωβος.

Αρχιμ. Νεκτάριος Γεωργίο

